

COMPRA, LEE, DIFON

La Veritat nº 106
(setembre de 2020)

“Necessitaven una ocasió ...”

A propòsit de les vacunes contra el coronavirus

Aquesta Carta Setmanal no és una publicació de ciència mèdica. Per tant, no ens correspon valorar l'efectivitat o els efectes secundaris de les vacunes, però sí comentarem els aspectes polítics lligats a tot el procés.

El desastre de l'aplicació

La Unió Europea ha comprat vacunes a diferents laboratoris, signant fins a sis acords, en condicions secretes (incloent el preu), amb un cost total de 12.600 milions d'euros entre 2020 i 2021, i un cost afegit possible de 7.020 milions.

Les dosis es distribuïren entre els diferents estats en proporció a la seva població. No obstant això, l'aplicació efectiva de les vacunes està sent, a tot Europa, molt limitada, posant en evidència el col·lapse dels sistemes sanitaris després d'anys de retallades. Alemanya, país que més vacunes ha aconseguit distribuir, ha arribat només al 20% de les vacunes que va rebre fins al desembre. França, en deu dies, del 25 de desembre al 3 de Gener, només comptava 500 vacunats, però, al mateix temps, l'Estat ha mobilitzat 100.000 gendarmes per controlar a la població el 31 de desembre. Als EUA s'ha aplicat només un 33% de les vacunes rebudes.

En altres països, la vacunació es fa amb criteris discriminatoris. Com Israel, líder mundial en vacunació, que ja ha aplicat la primera dosi a un 12% de la seva població, però no ha distribuït ni una sola dosi entre els palestins dels territoris ocupats.

A Espanya s'ha administrat un 18,7% de les dosis distribuïdes, amb variacions entre el 55% d'Astúries o el 51% de Ceuta i el 5% de Madrid i Cantàbria. El que no treu la bronca entre governs. Madrid, que només ha repartit un 5% de les dosis rebudes, no ha cessat d'acusar el Govern central per les poques dosis que li han arribat. Totes aquestes dades a data del 6 de gener.

En alguns casos, la vacunació ha suposat un pas més en la privatització de la Sanitat. A Madrid, s'han privatitzat equips de vacunació, mitjançant un contracte amb Creu Roja, que s'ha fet sense licitació pública i que es va signar abans que se sabés que s'anaven a distribuir les vacunes. Un contracte amb un valor total de 804.098 € per 6 mesos, que preveu un “benefici industrial” declarat del 10% (80.000 euros), i cobriria 12 equips mòbils d'infermer i auxiliar d'in-

fermeria més un coordinador. Però els comptes no quadren. Per exemple, en salaris es preveu una despesa mensual de 5.287 € per cada equip, però segons el conveni de sanitat privada de Madrid, el salari d'una infermera és de 1246 € i el d'una auxiliar de 1122, el que sumaria 2.368. La quantitat pressupostada és un 223% d'aquesta suma.

Altres comunitats, com Andalusia, estu- dien també la privatització.

Un negoci fabulós ...

Vacunar milers de milions de persones a tot el món suposa un negoci que pot superar els 100.000 milions de dòlars. No oblidem que, per les dades que s'han filtrat, la vacuna de Pfizer costa uns 30 euros, la de Moderna 21 euros, i la de AstraZeneca 6 euros.

Comparant aquestes xifres de vendes amb les inversions declarades, és escandalós. Pfizer diu haver invertit en la seva vacuna “2.000 milions de dòlars” (1.700 milions d'euros), i precisa que ha “autofinançat tots els costos de la vacuna”, per tenir les mans lliures a l'hora de fixar els preus. Però el seu soci en el desenvolupament de la vacuna, BioNTech sí que ha rebut ajudes públiques del govern alemany, ni més ni menys que de 375 milions d'euros.

Pel que fa a la manca de finançament públic de la vacuna de Pfizer, cal matisar l'afirmació, ja que la Comissió Europea ha arribat a compromisos anticipats de compra amb cada productor de vacunes, finançant, a canvi, part dels costos inicials dels laboratoris amb càrrec a l'Instrument d'Assistència Urgent, com un pagament a compte de les vacunes que els Estats membres compraran efectivament.

Hi hagi o no rebut Pfizer ajudes estatals, els ajuts han plogut sobre els laboratoris. Diferents governs, fundacions com la de Bill & Melinda Gates i donants privats han destinat 6.901.000 d'euros a finançar la investigació davant el virus SARS-CoV-2. Les partides destinades a vacunes arriben als 3.948,9 milions d'euros, absorbint més de la meitat de tots els desemborsaments.

Amb Moderna, els Estats Units van contractar una compra inicial per valor de 1500 milions.

La britànica AstraZeneca, que ha desenvolupat una vacuna al costat de la Universitat d'Oxford, ha rebut del Govern de Donald Trump 1.089.000 d'euros a través de l'Au-

toritat d'Investigació i Desenvolupament Biomèdic Avançat (Barda). També han rebut recursos de Barda, Janssen, del gegant Johnson & Johnson, amb 552.600.000 i Moderna Therapeutics amb altres 390,7.

... d'una poderosa indústria ...

Estem parlant d'una potent indústria. L'any 2002, la suma dels guanys de les 10 companyies farmacèutiques més importants va superar els guanys combinades de les altres 490 empreses que apareixen a la llista de les 500 indústries més profitoses. Les 10 farmacèutiques van tenir un benefici total de 35,9 bilions de dòlars i les restants 490 empreses, juntes, un benefici total de 33,7 bilions de dòlars.

Aquests enormes guanys sorgeixen d'uns marges bruts del 70 al 90%, i la seva taxa de guanys és la més elevada de totes (segons la revista Fortune va ser, l'any 2000, del 8,6%, davant el 15,8% dels bancs comercials, per exemple). I a sobre, paguen molt pocs impostos: La càrrega impositiva de la indústria farmacèutica és d'un 16,2% versus el 27,3% de la mitjana de la gran indústria, mentre que els medicaments de recepta incrementen el seu preu molt per sobre del nivell de la inflació (d'un 6 a un 20% cada any)

L'any 2002, Pfizer, la comercialitzadora de la primera vacuna contra la COVID, es va convertir en el primer laboratori mundial després de fusionar-se amb Warner Lambert i Pharmacia (que, al seu torn, havia comprat Upjohn i Monsanto). Pfizer va passar amb aquesta fusió a posseir el 11% del mercat global. Cinc anys abans, Merck era el laboratori més gran, però només tenia el 5% del mercat mundial. La taxa de guanys de Pfizer va ser l'any 2004 del 22% del total de les vendes, que van ser de 53 bilions de dòlars.

... que posa al seu servei a governs i institucions internacionals

Les farmacèutiques són, en la seva immensa majoria, empreses dels grans països imperialistes: el 60% de les patents de medicaments són dels EUA, un 20% de la Unió Europea, i els EUA dominen el mercat dels 50 medicaments més venuts. I imposen el seu domini per mitjà dels governs imperialistes al seu servei. Els interessos de les grans companyies farmacèutiques es defensen a través de la pressió del govern dels EUA

sobre altres països, als que amenaça de sancions econòmiques i imposa pactes bilaterals desavantatjats per a ells i beneficiosos per a la indústria farmacèutica nord-americana. I a través, també, de l'OMC, un dels primers acords va ser l'ADPIC (TRIPS), que va imposar el 1995 un sistema de patents per als medicaments.

Fins a 1995, la majoria dels països no reconeixien que poguessin patentar els medicaments, que no es consideraven productes comercials sinó articles "de primera necessitat" als quals calia reconèixer dret d'accés a tots els malalts, independentment de la seva capacitat econòmica. A partir de llavors es va imposar un sistema de patents abusiu a tots els països, inclosos els més pobres, i es va allargar el temps d'exploració de les patents farmacèutiques de 17 a 20 anys. Amb aquest sistema de patents, tots els medicaments creats entre 1995 i 2005 més tots els que es creïn a partir de 2005, estaran protegits per la patent i no entraran en competència lliure, de manera que el seu preu pot encarir més de 10 vegades (com a mínim). Inclou, a més, clàusules abusives com l'obligació, per part de laboratori que vulgui produir genèrics d'un medicament patentat, de comprar a el propietari no només el dret de patent d'aquell medicament sinó també d'altres productes que aquest vulgui imposar (vendes vinculades); dret del propietari de la patent a determinar la forma sota la qual el laboratori comprador ha de produir el seu producte genèric;

obligació de comprador a informar el propietari de la patent de totes les millores realitzades en el producte; limitació o prohibició de les exportacions.

Una especulació desenfrenada

La perspectiva d'un negoci de 100.000 milions de dòlars ha despertat una especulació creixent, en la qual competeixen els laboratoris, dosificant les informacions sobre les seves vacunes. El 10 de novembre Pfizer i BioNTech anunciaven en premsa els primers resultats de la seva vacuna, amb una efectivitat del 90%. El 18 de novembre, el laboratori Moderna, també americà, anunciava la seva, que tindria una efectivitat del 94%. A l'endemà Pfizer i BioNTech corregien les seves xifres, dient que l'efectivitat de la seva vacuna és del 95%. El 23 de novembre, el laboratori anglo-suec AstraZeneca i la Universitat d'Oxford anunciaven els primers resultats de la seva vacuna, amb una efectivitat entre el 70 i el 90% segons la dosi. Tots aquests anuncis es van fer mitjançant comunicats de premsa, i cap s'acompanyava d'una publicació científica. Quan l'agència europea retarda el reconeixement de la vacuna d'AstraZeneca (la que té més finançament públic), la Comissió Europea immediatament duplica la compra de vacunes a Pfizer (300 milions de vacunes més).

Al mateix temps, les companyies competeixen al·legant les diferents condicions

de conservació de les vacunes a distribuir. La de Pfizer s'ha de conservar a 70° sota zero, la de Moderna a -20°C, i la de AstraZeneca a dos o tres graus sota zero.

L'especulació en borsa amb aquestes companyies s'ha disparat. BioNTech ha augmentat, en un any, el seu valor en borsa de 4.600 als 21.000 milions d'US\$. El seu valor de mercat actual és quatre vegades el de l'aerolínia alemanya Lufthansa. Les accions de Pfizer van pujar un 14,2% al pre-market de Nova York, mentre que les accions de BioNTech van pujar gairebé un 23% a Frankfurt. Les accions d'altres companyies que desenvolupen vacunes que estan en l'etapa final de prova també van pujar, Johnson & Johnson va pujar un 4% en pre-market i Moderna va pujar un 7,4%, mentre que AstraZeneca, amb una vacuna més barata i potser menys efectiva, va caure un 0,5%.

Pot consentir la Humanitat que unes companyies farmacèutiques guanyin centenars de milers de milions de dòlars a costa de la pandèmia? No és hora de posar per davant la necessària expropiació de la investigació en medicaments i de les grans farmacèutiques, i l'anul·lació de tota patent que limiti l'accés dels malalts als medicaments? La nostra resposta a aquesta última pregunta és afirmativa, per al que cal posar els mitjans que ho facin possible, el que només podrà ser obra de la classe treballadora organitzada lluitant pels seus interessos.

Un compromís per la premsa obrera

Fes la teva subscripció 2021!

www.informacionobrera.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de **5 EUROS** a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

- Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
 Busca'ns en Twitter: @posicuarta